

Dien et mon Droit.

ZATURDAG 10 JULIJ.

Dit blad verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f. 5.00; voor de buitensteden franco p. p. f. 6.00.
Brieven, Gelden, enz. moeten te adresseren aan het Bureau van de Bank.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f. 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 75 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 9 Julij.

Na al hetgeen wij over den vijen handel in betrekking tot onze binnenlandsche nijverheid gezegd hebben, kenden wij ons ontslagen rekenen van de verplichting om op het laatste artikel van de *N. R. Ct.* antwoord te geven. Nogtans als wij bedenken, dat de *vrije handel* een populair woord is geworden, waarmede men de groote menigte, als met eene magtspreek, den mond sluit, dan kan een enkel woord van toelichting niet ongewenscht zijn.

Wij hebben gesproken van jeugdige pennenvoerders, die absoluut door redeneeren en van geen midden-termen willen weten. Als men daaruit wil verstaan, dat wij onze tegenstanders voor kinderen aanzien; dan vergist men zich: wij hebben slechts willen zeggen, dat zij lezen zonder te oordeelen en omtrent de praktijk van feiten beginselen aannemen, waarvan de theorie buiten de feiten op is opgemaakt. Het bewijs daarvan ligt wederom in haar laatst artikel, dat onze zuster uit Rotterdam tegen ons richt, en waarin zij niet zonder behendigheid, den aftogt blaast, dien zij voor een triomftogt iracht te laten doorgaan.

De *N. R. Ct.* geeft namelijk toe, dat de takken van nijverheid, die nog bescherming behoeven, daarvan niet mogen worden beroofd dan langzamerhand, totdat zij namelijk zullen hebben geleerd op eigen beenen te loopen; zooals zij in een vorig schrijven dat noemde. Wanneer zal dat tijdstip zijn aangebroken? Dat heeft ze ons niet vooraf kunnen zeggen, omdat zij er niet meer van weet dan wij. Onze fabriekanten kunnen voor de hand rekenen op den bijstand van het orgaan van Rotterdams handel. Mocht een andere Vrolijk roekeloos de hand slaan aan onze tarieven, de *N. R. Ct.* zal het niet dulden, als zij namelijk zich-zelve gelijk blijft. Daarop intusschen valt geen staat te maken; omdat hare absolute waarheid in de toepassing niet absoluut behoort te zijn, — dat wil zeggen voor iemand, die verstaat wat zij schrijft — afwijkingen duldt, welke, dewijl zij in strijd met absolute waarheid plaats hebben, niet anders dan willekeurig kunnen zijn.

Alhoewel men ons toegeeft wat wij verlangen, begrijpt men toch ons te moeten bestrijden en gebruikt daartoe redeneeringen, waarvan men de gehalte niet vat.

Als algemeen beginsel, dat wil zeggen, als absolute waarheid wordt voorop gezet, dat wat „onregtvaardig en tevens in strijd met het algemeen belang” is, mag door den Staat niet verrigt worden. Wij stemmen dat volkomen toe.

„Wat is nu „onregtvaardig en in strijd tevens met het algemeen belang?” Volgens onze zuster, dit: dat de Staat met een inkomen recht te leggen op buitenlandsche fabriekaat, de ingezetenen verhindert hunne benodigdheden te kopen, waar zij ze het goedkoopst krijgen kunnen, en hen dwingt tot het betalen van meer dan de buitenlandsche fabriekant te betalen. Dat behoort ons zuster te bevreemden; want zij meent dat de Staat daardoor aan den eene ingezetene ontnemt, wat zij aan den anderen geeft.

Als men dit alles leest, dan zou men meenen, dat waar zulke stellingen gelden, er geen spraak meer zijn kan van enig beschermend recht.

Maak u evenwel niet ongerust. De Staat mag nu en dan „onregtvaardig en tevens in strijd met het algemeen belang” handelen. Immers de *N. R. Ct.*, die zoo absoluut alle bescherming veroordeelt, is in de praktijk vrij coulant. Die onregtvaardige en tegen het belang van het land strijdige beschermende regten mogen met hare toestemming ten voordeel van de fabriekanten en de handelhuizen tot zoo lang worden behouden, dat nijverheid en handel op eigen beenen zullen loopen.

Bij gevolg mag de Staat onregtvaardig zijn en in strijd handelen met het algemeen belang; of de redeneeringen van onze zuster, in plaats van absolute waarheid te behelzen, geven slechts eene *betrakkelijk* waarheid. Dit laatste is juist het geval. En dit is het ook wat wij betoogen hebben, dat de stellingen omtrent handelsvrijheid en bescherming slechts betrekkelijk waar zijn, dat is afhankelijk zijn van omstandigheden. Wij

verlangen te vernemen, hoe de *N. R. Ct.* zich daaruit stellen zal.

Vervolgens vraagt zij ons uit de hoogte, met welk recht het geschiedt, dat de *N. R. Ct.* de linnenwevers worden begunstigd ten schade van al de overige ingezetenen van het land? Op die vraag, zoo gesteld, weten wij niet te antwoorden. Maar onze zuster, die meent dat sulks onregtvaardig en in strijd met het algemeen belang is, en toch toestaat dat de linnenwevers dat voorrecht nog een tijd lang mogen behouden, zal wel de goedheid willen hebben ons te zeggen, op welken grond, en met welk recht dit zoogenaamd onregt mag worden gepleegd? Dat is hare zaak, niet de onze. Want wij zijn van meening, dat de Staat nooit onregt doet, nooit in strijd handelen mag met het algemeen belang. Laat daarop de *N. R. Ct.* ons hare voorlichting geven; wij zullen ons dan haasten haar mededeeling te doen van de redenen, waarom wij meenen, dat het belang van den Staat nu en dan eischt, dat het den binnenlandschen arbeid beschermt tegen den vreemden.

2°. Men begrijpt, zonder dat wij 't behoeven te zeggen, hee, waar men zoo redeneert, uit onze beveeringen zonderlinge gevolgtrekkingen worden afgeleid. Wij zullen daar niet lang lang bij stil staan.

Wij hebben gezegd, dat de Staat „niet zoo zeer op den prijs der voorwerpen heeft te letten, dan wel op de handen der arbeidende klassen, opdat zij niet ledig blijven”. Dat wordt absoluut opgenomen, en men leidt er uit af: „de Regering moet dus zorgen dat de arbeidende klasse werk heeft. Ziedaar dan het socialisme in zijne volle kracht.” Die consequentie komt ons wat sterk voor. Iemand die eenig begrip van logika heeft zou het niet wagen daarmee voor den dag te komen. Maar onze zuster draaft maar door en niet op geene kleinigheid. Zij is er ook niet op bedacht, dat wij de zaak kunnen omkeeren en zeggen: Gij die zoo bezorgd zijt om de prijzen der voorwerpen zoo laag mogelijk te brengen; gij streeft er heen om de voorwerpen voor niets aan den man te brengen. Dat is nog een erger socialisme; want dat loopt uit op stelen. Wij weten, dat deze consequentie valsch is. Maar zij is even waar en op hetzelfde recht gegrond, waarmee onze zuster ons *le droit au travail* toeschrijft.

Zij gewaagt ook nog van onze dwaasheid, dat wij in de quæstie der linnen van een monopolie hebben gesproken. Maar dit komt daaruit voort, dat zij den stand der zaak niet kent. Wat vreest men in Noord-Brabant? De voorkeur, die bij ons te lande gegeven wordt aan het Vlaamsch linnen. Het is met der daad veel beter dan het Engelsch en elk ander linnen, in den vreemde gefabriceerd. Wat heeft men nu hier te lande gedaan? Men heeft getracht het Vlaamsche linnen na te maken, en men is er gelukkig in geslaagd. Men heeft het zoo ver gebracht, dat ons linnen in deugdelijkheid volkomen met het Vlaamsche gelijk staat. Men raadplege deskundigen en men zal er zich van kunnen overtuigen. Is dat onregtvaardig? Volstrekt niet. De binnenlandsche fabriekanten hebben het aloud vooroordeel te overwinnen, dat het Vlaamsch linnen beter is. Konkurreer nu tegen zulk ingeworteld vooroordeel, als men niet in de gelegenheid is om ons linnen tot een minderen prijs dan het Vlaamsche af te zetten. Als de prijzen gelijk staan, zal Vlaanderen preferent zijn, alleen om het vooroordeel. De ondervinding leert het dagelijks. Wij nemen 't onze zuster niet kwalijk, dat zij dezen toestand niet kent; zij heeft nog veel te leeren; en wij willen van haar niet alles in eens vorderen.

Een punt evenwel kunnen wij haar moeijelijk vergeven, dat is hare sletperiode, waar zij over onzen *beschermden vijen handel* spreekt. Zij heeft de stoutheid te getuigen

1°. dat „de vrije handel in de Koloniën beschermd is.” Wat is dat voor praat: *vrije handel beschermd*? Dat is eene *contradictio in terminis* en die gebezigd wordt om het woord *monopolie* te vermijden. Want onze handel heeft een monopolie; hij leeft daarvan. En mogt men het monopolie opheffen; onze handel zou onmiddelijk tot gronde gaan.

2°. zegt zij, dat men langzamerhand terugkomt van

onzen vijen handel beschermd. Let wel op, dat sulks zonder blikken of bloezen wordt beweerd op het oogeblik, dat wij nog versch in het geheugen hebben den val van 't vorig ministerie, dewijl het langzamerhand het monopolie wilde afschaffen. Het ministerie had eene schenkende hand geslagen aan ons merkantiel heiligtom, het Indisch monopolie. Wat gebeurt? Er heeft eene beraadslaging plaats zoo als nooit een goevernement eene beleefd heeft, dat verslagen wordt met algemeene stemmen op één na. Waarom? Omdat ons ministerie een begin had gemaakt met ons monopolie, *onzen vijen handel beschermd*, langzamerhand op te heffen! En toch komt men ons verzekeren dat men langzamerhand van het monopolie terugkomt!

Wat er verder voorkomt over geven en nemen, over middentermen, transaktie-stelsel, enz., laten wij liggen; dat alles doet hier ter zake niets af; 't getuigt slechts dat onze zuster-zelve niet weet noch wat zij wil, noch wat zij doet, noch wat zij zegt. Want middelerwijl zij prevelt van absolute waarheden, die zij vasthoudt, gaat en neemt zij-zelve overal, zoekt zij naar midden-termen in den vorm van punten van overgang en transigeert in strijd met hare beginselen, die zij, nota bene, voor absolute waarheden aanneemt!

Mogen wij onze zuster een raad geven? Dat zij in Gods naam een kursus volge over de logika. Wil zij leeren redeneeren; zij beginne dan met te leeren denken. Zij zal dan geen splinter zien in onze oogen, wanneer ze-zelve met balken rondloopt.

Te Brussel heeft een demokraat, Louis Defré, beter bekend onder den naam van Jozef Bonifacé, waarmede hij zijn republikeinache geschriften ondertekende, de zege bij de verkiezingen behaald. Het Belgiesch ministerie had in den beginne een zijner leden, den heer Partoes als kandidaat der liberale partij gesteld, doch ziende dat de heer Defré veel meer kansen had om te slagen, gaf het die kandidatuur op, en hield zich, om den schijn eener nederlaag te ontgaan, alsof Defré een der zijnen was. Tegen wil en dankambet derhalve het liberale kabinet zich door de demokrateer laten overvleugelen. Deze toestand geeft den Parijschen korrespondent van het *Journal de Bruxelles* de volgende regels in de pen:

„Het schijnt dat uw ministerie de fabel van Lafontaine „de mensch, het paard, en het hert” niet kent. Men weet er den inhoud van. Het paard wil zich op het hert wreken en roept de hulp van den mensch in. Deze neemt van ganscher harte het voorstel aan, vervaardigt een bit, een zadel en sporen; alles tot het grooter voordeel van het paard. Men begint den veldtogt, en jaagt het hert op; het wordt bereikt; de vreugdekreeten van den jager weergalmen. Maar sedert dien tijd bleef het paard getoomd en gezadeld, en draagt het den mensch op zijn rug.

„Zie nu 't ministerie aan den mond, beschouwt u, rug, onderzoek zijn door de sporen verscheurde zijden, en gij zult de moraal van de fabel vinden. De eerlijke lieden helaas! speelden de rol van het hert, maar de Omwenteling is de ruiter en uw ministerie het paard; of het ros wil of niet, loopen moet het. Evenzoo moet uw ministerie den democratischen kandidaat aannemen. Het had gemeend dat de Omwenteling diensten bewees. Misrekening; zij verkoopt ze. Wanneer men zich aan haar heeft overgegeven, als zij u getoomd en gezadeld heeft, moet gij vooruit, den weg op, waarin zij u voortdrijft.

„Zoo was bij ons in Frankrijk de geschiedenis van het kabinet van Decazes, die zich voorbepaalde dingen zegt, om zijn gedenkschriften uit te geven. Hij heeft dan vijfhonderd brieven, welke hij van Lodewijk XVIII ontvangen heeft in het tijdsverloop van 1815—1820. Ondanks deze brieven, en de lofftingen, die de heeren Guizot, Villémain en Rémusat hem in hun laatste werken gegeven hebben, zal hij zich bezwaarlijk kunnen schoone wasschen van het verwijt den val der monarchie te hebben voorbereid. Ook hij, na de regterzijde met behulp der linker omvergeworpen te hebben, moest met de laatste afrekenen. Uit haar hand moest hij Benjamin

Constaant, vervolgens generaal Lafayette ontvangen; toen door de zegepraal stoutmoedig geworden, beproefde de linkerzijde hem den Koningsmoorder Grégoire op te dringen. Lees deze geschiedenis, zij is de uwe, want door een droevig voorregt schijnt het arme Frankrijk de roeping te hebben alle zeeën te bevaren, en op alle klippen te stranden, ten einde als waarschuwing voor andere volken te dienen."

Naar men verneemt houdt de Regering zich ijverig bezig met het in gereedheid brengen van hare ontwerpen betrekkelijk de spoorwegen en moeten er in de laatste dagen uitgebreide berekeningen gemaakt zijn tot beantwoording van de vraag, op welke meest doelmatige wijs er krachtadige ondersteuning aan goede ondernemingen kan worden verleend. Het onderwerp der spoorwegen is thans weder ter sprake gebracht bij de redevoeringen, waarmede verschillende commissarissen des Konings de zomervergaderingen der Staten hebben geopend. Uit de aanspraak van den kommissaris des Konings in Limburg blijkt o. a. dat Z. M. mondeling aan den kommissaris heeft verklaard, dat hij de grootste belangstelling koestert in eene verbinding door middel der spoorwegen van Limburg met de andere provinciën des rijks. Wat hem zelf betreft, betuigde de kommissaris met genoegen gezien te hebben de aanvraag van concessie voor den spoorweg van Vlissingen naar Limburg, laatstelijk door de aanzienlijkste ingezetenen van verschillende provinciën gedaan en waarvan onlangs melding gemaakt is. De ondersteuning van deze aanvraag door de Staten van Limburg is bereids verzocht bij adressen van de kamer van koophandel en fabrieken en het gemeentebestuur van Roermond. — In Groningen heeft de kommissaris des Konings zijn vertrouwen te kennen gegeven, dat de provincie ditmaal niet teleurgesteld zal worden in hare hoop, om spoedig spoorwegen te zien daargesteld, terwijl ook in andere provinciën door de voorzitters der Staten hetzelfde vertrouwen is uitgedrukt.

Vervolg en slot van het verslag der Gedeputeerde Staten over de toestand der provincie Noord-Holland.

XV. *Ambachts- en fabriek-nijverheid.* — De toestand der ambachtslieden en arbeiders wordt, vooral wat betreft de gelegenheid om werk te vinden, over het algemeen als vrij voldoende voorgesteld.

Het blijkt dat, ofschoon het afgelopen jaar voor sommige takken van nijverheid ongunstig geweest is, en zich daarenboven heeft gekenmerkt door eene algemeene financiële krisis, welke invloed wellicht alle eeuwigermate hebben ondervonden, toch slechts enkele industriën kwijnende zijn geweest en het fabriekwezen in dit gewest over het geheel bloeit en vooruitgaat.

Het aantal der in dit gewest bestaande stoomwerkwerktuigen, met uitzondering van die op stoomschepen, is 183.

XVI. *Handel en scheepvaart.* — Overeenkomstig het bepaalde bij art. 11 van het kon. besluit van 9 November 1851 hebben in de maand November 1857 de gewone verkiezingen plaats gehad ter vervulling der vakaturen, die in de Kamers van koophandel en fabrieken bij het einde des jaars zouden ontstaan door de gewone aftreding van een derde der leden, of die reeds door andere oorzaken waren ontstaan.

Van de 2155 kiesgerechtigden hebben aan de eerste stemming deelgenomen 177, aan de herstemming 32.

Bij deze verkiezingen zijn al de leden, die volgens den rooster moesten aftreden, herkozen.

In het afgelopen jaar is in de verschillende havens van Noord-Holland ingeklaard het volgende getal schepen:

	GEHEEL.		NEDERLANDS.		VREEMDE.	
	SCHEP.	TONN.	SCHEP.	TONN.	SCHEP.	TONN.
Amsterdam.	1969	417865	1118	243894	851	173971
Zaandam.	211	21025	98	7858	113	13167
Helder.	198	48689	9	1248	189	47441
Medemblik.	46	10258	2	106	44	10152
Muiden.	5	345	5	345	"	"
Purmerende	160	42346	20	5415	140	36930
Edam.	49	10542	20	1765	29	8776
Alkmaar.	36	5320	5	430	31	4890
Enkhuizen.	14	1166	13	1119	1	47
Hoorn.	2	117	2	117	"	"
Te zamen.	2690	557673	1292	262298	1398	295373

Uitgeklaard werden van:

	GEHEEL.		NEDERLANDS.		VREEMDE.	
	SCHEP.	TONN.	SCHEP.	TONN.	SCHEP.	TONN.
Amsterdam.	2013	414705	1111	238769	902	175936
Zaandam.	101	12698	27	2154	74	10544
Helder.	196	48486	7	1045	189	47441
Medemblik.	43	10169	"	"	43	10169
Muiden.	19	1197	19	1197	"	"
Purmerende	156	41851	6	2198	150	39653
Edam.	"	"	"	"	"	"
Alkmaar.	35	5253	4	363	31	4890
Enkhuizen.	15	1250	14	1192	1	59
Te zamen.	2578	535609	1188	246918	1390	288681

XVII. *Intuïtief in veld staande met de oefening van vanden en andere bedrijven.* — Onder de diensten van beurts en veschepen zijn de veld dien weinig voordel opleveren en slechts met moede werden in stand gehouden. Eene der trekschuitendiensten van den Helder en de Zijpe is in het afgelopen jaar eenigen tijd gestaakt, uithoofde van het geringe vervoer van passagiers.

Onder de schuitendiensten, waarvan nog het meest gebruik gemaakt wordt, behoort het volksschuitenvoer tusschen Haarlem en Amsterdam.

In het afgelopen jaar zijn daarmede vervoerd: Van Amsterdam naar Haarlem 10,187 personen; van Haarlem naar Amsterdam 17,477 pers.; te zamen 27,664 personen.

Langs den Hollandschen spoorweg zijn vervoerd 1,187,324 personen. Het gewigt der goederen was 13,807,176 Ned. ponden. De opbrengsten beliepen f 1,172,348.70.

Op den Nederlandschen Rijn-spoorweg (binnenlandsch verkeer) zijn vervoerd 898,173 personen en 74,010,921 Ned. ponden goederen. De opbrengsten waren f 1,590,822.30. In direkt verkeer met Keulen-Minden en Aken, Dusseldorf-Ruhrort zijn vervoerd 30,296 personen, en 666,714.06 cent. Zoll. ponden. De opbrengsten waren f 2,341,121.24. (Het jaar gerekend van 1 Mei 1857 tot 30 April 1858). De aansluiting in direkt verkeer met Keulen-Minden heeft den 20sten Oktober 1856 plaats gehad. Die met Aken, Dusseldorf-Ruhrort van reizigers en bagaadje, den 15n Julij 1857, en van goederen den 1sten Augustus 1857. De opbrengst van het binnenlandsch en het Duitsch verkeer te zamen is in 1857/58 geweest f 1,824,948.55.

Op de beide wegen is weder het aantal reizigers en het bedrag der passagiersvrachten vrij aanmerkelijk toegenomen.

De telegraaf van de Hollandsche ijzeren spoorwegmaatschappij heeft opgebracht in 1857 f 4,810.64.

Het aantal verzonden berigten bedroeg in het afgelopen jaar 11,802.

De voortgaande vermindering der opbrengst is waarschijnlijk toe te schrijven aan de uitbreiding der rijks telegraafdienst.

Gisteren deelden wij uit een arnhemschen brief mede dat Z. M. de Koning sukkelend was, en zich tegen den 20 dezer, tot herstel van gezondheid, naar Wiesbaden zou begeven. Heden ontvangen wij eens nadere bevestiging van dat gerucht, met bijvoeging, dat Z. M. lijdt aan rhuematiek, en dat H. D. verblijf te Wiesbaden niet langer dan ééne maand zal duren. (Amst. Ct.)

CREDIET-VEREENIGING. — *Maandelijksche Balans, opgemaakt 30 April 1858.* 964 leden, vertegenwoordigende een maatschappelijk kapitaal van f 4,815,005.

	Credit.
In Portefeuille.	f 495,552.80
Diverse debiteuren.	" 244,719.27
Cassa.	" 33,047.77
	f 773,319.27

	Debet.
Gedane stortingen.	f 481,500.50
Diverse crediteuren.	" 73,027.42½
Déposito rekening.	" 171,450.20
Reserve-Fonds.	" 20,570.68½
Balans.	" 26,770.46
	" 773,319.27

In disconto genomen.	f 956,357.66
" " gegeven.	" 898,385.68

De Voorzitter van Commissarissen: J. HEEMSKERK, Az. De Directie: BERG, BÜCHLER.

De direktie berigt hiernede, dat zij steeds voortgaat gelden à déposito ook van hen, die geene leden der Vereeniging zijn, aan te nemen, welke ten allen tijde opgeëischt kunnen worden den dag nadat daarvan ten haren kantore kennis is gegeven. Voor die gelden vergoedt zij eene rente van een half procent beneden het officiële Wissel-Diskonto der Nederlandsche Bank, mits die gelden acht volle dagen ter harer beschikking geweest zijn.

Z. M. heeft benoemd: tot ontv. der dir. bel., in en uitg. regten en acc. te Stavoren en Hindeloopen, A. de Reus; op hun verzoek dervol ontslagen: m^r. E. J. Offerhaus en H. Nienhaus, als regters-plaatsverv. in de arr. regtbank te Groningen; alsmede aan m^r. L. A. Lightenvelt vergund het aannemen en dragen der versierselen van ridder grootkruis der keizerlijke orde van de Zon, hem door Zijne Keizerlijke Majestéit den Schach van Perzië geschonken.

's GRAVENHAGE, 8 Julij. Men wil weten, dat de Minister van Oorlog eene cirkulaire aan het leger heeft gerigt, waarbij wordt kennis gegeven, dat het ledergoed der tamboers zal gewijzigd worden, in verband met de geadopteerd worden (verkorte trommels.)

HOORN, 1 Julij. Op de markt alhier werden 316 stapels kaas aangevoerd. — Pijns kleine gras f 27,50.

GOUDA, 8 Julij. De veemarkt van heden was tamelijk aangevoerd, en zijn tot verhoogden prijzen vliegverkocht. Alleen kalveren waren traag te verkoopen. Vette schapen en lammeren gingen trager als voorgaande week van de hand.

Biggen zooals voren traag niet geheel verkocht. Kaas van f 19 tot f 23 de 50 Ned. £. Goeboter van f 1.10 tot f 1.20 't Ned. £. Weiboter van f 0.95 tot f 1.00 het Ned. £. KATWIJK a/Z, 7 Julij. De jongeling, die Maandag te Katwijk aan Zee zoo noodlottig is verdronken, is heden nacht onder Noordwijk aan Zee aangespoeld; zijne geldbeurs en gouden oorringen waren niet meer aan zijn lijk.

ARNHEM, 8 Julij. Gisteren arriveerde alhier van Keulen Z. K. H. de graaf v. Chambord met gevolg, zijn intrek nemende in het hôtel de Zon, alwaar Z. K. H. een paar dagen zal vertoeven. (Arnh. Ct.)

's HERTOGENBOSCH, 6 Julij. Heden is de gewone zomervergadering der Prov. Staten van Noord-Brabant door den heer Kommissaris des Konings geopend met eene aanspraak aan de vergaderde leden, waarin in algemeene trekken de gunstige toestand van het gewest werd geschilderd en tevens de hoop geuit op de spoedige vervulling van datgene waaraan het nog behoefte heeft, als voornamelijk de kanalizatie der rivier de Dieze en de aanleg van spoorwegen. Met genoegen vernam men, dat het Z. M. den Koning had behaagd een niétw bewijs te geven zijner hoogere belangstelling in de bevordering der wegen binnen deze provincie, door de subsidie van rijkswege toegekend aan den prov. weg van Eindhoven naar de Belgische grenzen met f 11,000 te verhoogden. Van de in het afgelopen jaar afgewerkte en in den loop van dit jaar en later nog te voltoojen wegen sprekende, gaf hij aan de vergadering verslag van eene genomen proef, om bij den aanleg van grindwegen, de grind in plaats van met leem, met kalkpuin te vermengen; waardoor een zeer aanzienlijke bezuiniging in het onderhoud der wegen zal verkregen worden. Spreker gevaagde wijders met een uiterst geroken van het in alle opzichten goed onthaal hem zoowel van wege de besturen als de ingezetenen te beurt gevallen bij zijne administrative rondreize, gedaan om zich nader met den toestand en de behoeften der gemeenten persoonlijk meer van nabij bekend te maken; verklaarde, dat hij hiervan een trouw verslag had gedaan aan zijn koninkliken lastgever en er prijs op stelde, daarvoor openlijk zijnen dank te betuigen in den boezem der vergadering van hen, die hier gezamenlijk de provincie Noord-Brabant vertegenwoordigden. Onder het uiten van den wensch, dat ook deze werkzaamheden wederom zouden strekken tot bevordering van Noord-Brabants welvaart, verklaarde hij deze zitting namens Z. M. den Koning geopend, waarna de vergadering tot hare gewone voorloopige werkzaamheden overging.

DEDEMSVAART, 5 Julij. Door den schipper Drost alhier, die met zijn vaartuij van Amsterdam is getourneerd, wordt het volgende verhaald: Toen hij zich in de Zuiderzee bevond zag hij van verre iets drijven, hetwelk hem voorkwam menschen te zijn. Dadelijk steevende hij er naar toe en zag drie personen op eene omgekantelde sloep dobberen. Onmiddelijk wierp hij hun een goed touw toe, hetwelk door twee werd gegrepen, terwijl de derde misgreep en in zee viel, die dan ook waarschijnlijk eene prooi der golven zou zijn geworden, indien niet de knecht van den schipper hem dadelijk was nagesprongen, en de zelfvoldoening had den ongelukkige weder levend aan boord te brengen. (Arnh. Ct.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 1 Julij. De achtste zitting der konferentie is, zooals gemeld, in het kasteel Etolles van den graaf Walewski gehouden, die er de eervan op schitterende wijze heeft opgehouden. De volstrekte geheimhouding, die door de gevolmagtigden wordt, in acht genomen, laat niets van het geene er behandeld is uitlekken. Tusschen wettigen, dat de discussie over de reorganisatie der vorstendommen ten einde loopen en de kwestie der Donauvaart ter tafel zal komen.

Volgens den *Moniteur* bevindt de Keizer zich te Plombières in den besten welstand, Zijne Majestéit arbeydt des ochtends, doet des namiddags een wandeling en houdt zich daarbij ijverig bezig met het kantonneeren der besehen, enz. In de laatste dagen heeft de Keizer in deze aangelegenheid met den generaal opperhoofd vester Porcade gearbeid. De Keizer heeft beslist, dat het bestuur over de marine-artillerie den minister van Marine behoort, terwijl aan den minister van Kolonien het leveren der noodige troepen voor de havendienst is overgelaten. Men zegt dat de minister Delangle sedert hij aan het bestuur is, aan meer dan honderd naar Algiers gedeporteerden vergund heeft naar Frankrijk terug te keeren. — Gisteren las Leon Gozlan voor het koninklijk het théâtre français een blijspel; doch het werd afge-

keurd, wij er te veel loretten en natuurlijke kinderen in voorkwamen. Hoe zal men eindelijk van die litteratuur verlost worden, of, beter gezegd, wanneer zullen de Parijzenaars inzien welk een schandvlek dat eeuwige opvoeren van loretten, in zooveel wat tot de letterkunde betrekking heeft, op Frankrijk werpt.

Het jongst verschenen deel der „Jaarboeken van de verbreiding des Geloofs“ behelst het verslag der rekening over 1857, die meer verblijdende uitkomsten dan dat van vorige jaren levert. Het cijfer der gezamenlijke giften in dat jaar, zijnde 4,191,716 fr. 27 c, overtreft dat van 1856, twelk slechts 286,648 fr. 36 c. bereikte.

De zorgen van den H. Vader, zoo leest men, vinden bij de bisschoppen een levendige ondersteuning, daar zijne veelvermogende afzaten ten gunste der vereeniging dit jaar talrijker en grooter waren, dan ooit. Behalve de vele opwekkingen van de zijde des H. Vaders moet ook vermeld worden de vrijwillige ijver van verscheidene Bisschoppen der missie, welke door de Voorzienigheid uit de Stille-Zuidzee, China, Amerika en Tongking in hun vaderland werden teruggevoerd, om in naam der verwijderde kerken ten aanzien der weldaden door de verbreiding van het geloof verkregen een merkwaardige getuigenis af te leggen, en welke prelaten hun togt door Europa tot een vruchtbaar apostelschap voor onze heilige vereeniging hebben aangewend. Overal heeft de mildheid der geloofigen de oproeping der Bisschoppen beantwoord. Noeh de dreigende handelen en geldkrisis, die terzelfer tijd in verscheidene landen ontstond, noch de armoede en nood van de arbeidende klasse in verschillende oorden, niets vermogt bij de geloofigen en in het hart der armen den ijver en de liefde voor het heilige werk der geloofsverbreiding te verkoelen.

Omtrent de werkzaamheid der missionarissen leest men in het verslag verder: „In de Stille-Zuidzee, wapenen zich de missionarissen met vereende krachten, om den weg hunner edele veroveringen voort te zetten, bij deze krachtige pogingen gesteund wordende door de zichtbare magtelooheid van het rijk des Satans over de heidensche stammen en de komst van verscheidene medearbeiders, die hun door het genootschap van Maria gezonden worden. Bereids heeft Indië, dat tegenwoordig alleen aan de schrikkeligheden des krijg is overgeleverd, een hulpkreet geslaakt, opdat wij het te hulp zouden komen; het reekt op onzen bijstand, om zijne verbrande kerken en scholen weder op te bouwen. In China en in het Rijk van Anam zijn thans de Christenen aan een beproeving onderworpen, welke ons door haar geweld zou beangstigen, indien niet de bedoeling der goddelijke Voorzienigheid, de godsdienstvrijheid, zoo als zij eindelijk op dat strijdveld ontstaan zal, te verwachten ware. Die zoo duur gekochte vrijheid moge dit land der martelaars troosten, en wie zal de wonden heelen, die de rampen veroorzaakten door eene langdurige gruwzame vervolging, wie anders dan de vrome ijver der leden onzer vereeniging? Missionarissen en nieuw bekeerden hebben in dien heldenstrijd hun bloed vergoten en hunne laatste hulpmiddelen zien te niet gaan. Maar de liefde hunner broeders blijft hun nog als eenige hoop: zij zal hun niet ontbreken, zij zal veeleer zich meer uitbreiden, om de onverschrokken belijders des geloofs te hulp te komen en hun in het bevechten der overwinning bijstand te leenen.“

Aan de giften namen o. a. deel: Frankrijk voor 2583,514 fr. 3 c.; Groot-Brittanië en Ierland voor 186,044 fr. 70 c.; Pruisen voor 199,264 fr. 23 c.; de Kerkelijke Staat 73,730 fr. 19 c.; Zwitserland voor 52,263 fr. 1 c.; Napels voor 51,990 fr.; Sicilië voor 23,255 fr. 4 c.; Spanje voor 4041 fr. 56 c, en Portugal voor 19,227 fr. 88 c. Van de aanzienlijke steden bragt Parijs 164,453 fr. 3 c.; Bordeaux 63,321 fr. 80 c.; Lyon (de zetel der Vereeniging) 242,053 fr. 95 c.; Rotterdam 198 fr. 30 c.; Brusselen 55,348 fr. 61 c.; Keulen en het diocens 104,722 fr. 50 c. op.

De genoemde jaarboeken worden tegenwoordig alle 2 maanden ten getale van 198,650 ex. gedrukt, namelijk 122,000 in de Fransche, 20,000 in de Engelsche, 20,060 in de Duitsche, 1650 in de Spaansche, 5000 in de Vlaamsche, 25,000 in de Italiaansche, 2500 in de Portugeesche, 2000 in de Hollandsche en 500 in de Poolsche taal.

De plotselinge ministeriële verandering in Spanje geeft de bladen tot allerlei beschouwingen aanleiding. Men wil daarin weder een nieuw voorbeeld zien van de grilligheid der Koningin, welke ministers om ondergeschikte redenen ontslaat en ze dan eenigen tijd later weder terugneemt, om van hun plaatsvervangers bevrijd te worden, altijd onder voorbehoud, om deze weder bij het bevindt te roepen, als het weer tegen hen overwonnen zal zijn door den weerzin tegen hun opvolgers. Bij deze gelegenheid brengt een dagblad de volgende dépêche uit, die in een gezant van Lodewijk Filips aan zijn Regering schreef te midden eener ministeriële krisis:

dépêche stuit, want van alles, wat in het tegenwoordige oogenblik vast staat, kan na vijftien minuten misschien reeds het tegendeel gelden.“

Vele jaren zijn sedert dien brief verlopen, maar nog altijd blijft het in Spanje met de zaken in denzelfden toestand als toen.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Julij. In de zitting van het Lagerhuis, eergisteren gehouden, zijn de laatste additioneele artikelen der Indische bill aangenomen. Aan de door het goevernement voorgestelde bepalingen is door het Huis ééne toegevoegd, waarbij aan het goevernement alle militaire ondernemingen buiten de tegenwoordig bestaande grenzen van Britsch-Indië zonder voorafgaande vergunning van het Parlement, ontzegd worden.

Met 152 tegen 46 stemmen en na door lord Palmerston bestreden te zijn, werd het voorstel door den president van den board of control aangenomen.

De *Morning-Post* beschouwt die aanneming als eene krenking der regten van de kroon en eene nieuwe overwinning der radikale partij, ten gunste der regtstreeksche regering van het Parlement. Maar het is in de plaats van een nieuwe overwinning de handhaving eener bereids behaalde, die zooals men weet, niet van gisteren dagteekent.

Een motie van lord Palmerston, om den duur der voornaamste bepalingen der bill op vijf jaar te stellen, is met 149 tegen 115 stemmen verworpen. Hetzelfde lot heeft met 175 tegen 147 stemmen een amendement van lord John Russell ondergaan, ten doel hebbende de wegneming der artikelen, die aan het goevernement het regt geven, om aan de plaatselijke overheden in Indië bevelen te zenden, zonder ze aan de commissie van den geheimen Raad mede te deelen.

In het Hoogerhuis was lord Brougham terug gekomen op de zaak den *Regina Coeli* en verklaarde ingevolge de bepaalde berigten, welke hij ontvangen had sedert de discussie deswege, te moeten volharden in zijne meening, dat dit vaartuig niets anders dan een slavenhaarder was. Daarover werden geen nieuwe discussiën gevoerd. Alleen zeide lord Derby, bij afwezigheid van lord Malmesbury, dat de meening van den sekretaris van Buiten. Zaken geheel verschillend was.

Door de Koningin en den prins-gemaal is gisteren in het legerkamp te Aldershot eene revue over 22000 man troepen gehouden. Het militair schouwspel werd opgeluisterd door de tegenwoordigheid van den hertog van Malakoff. De Koningin bereed een fraai kastanjebruin paard, en was gekleed in een scharlaken spencer, waarover een generaal-sjerp. Op haren hoed wapperde een roode en witte vederbos. Aan hare regter zijde reed de hertog van Cambridge, aan hare linkerzijde de prins-gemaal, in maarschalks uniform. Naast hem reed de prinses Alice en aan hare regterhand de hertog van Malakoff. Na den afloop van een spiegelgevecht, defileerden de troepen voorbij de Koningin. Des avonds keerden de hertog van Cambridge en de hertog van Malakoff naar Londen terug.

Generaal Hugh Rose en het hoofd der Ghorkas, Jung Bahadoor zijn tot grootkruisen der bath-orde benoemd.

De *Times* betreurt het, dat de heer Dallas op het feestmaal bij gelegenheid van den jaardag der onafhankelijk-verklaring der Vereenigde Staten verkondigende dat Engeland van zijn regt tot visitatie afzag, niet gesproken heeft van de pligten die thans op Amerika rusten. Hij had, zegt de *Times*, moeten bekend maken of het goevernement der Unie nu voornemens is datgene te doen, wat tot hertoe door de „onhandige en vervelende“ interventie van Engeland werd gedaan.

„Is, vraagt het blad, Amerika onverschillig voor de eer van zijn vlag? Immers het zwijgen van den heer Dallas op dit punt doet ons vreezen dat de sterren-vlag voortaan veeleer de vlag der schande en misdaad, dan de Amerikaansche zal wezen.“

Zonder regtstreeks op deze, zich-zelfen, gedane vraag te antwoorden, schrijft de *Times* aan een ongesteldheid van den heer Dallas het gemis toe van eenige verklaring nopens de politiek der Unie, betreffende de maatregelen die bestemd zijn om het door Engeland afgestaan regt van onderzoek te vervangen; doch hij hoopt dat de vertegenwoordiger der Amerik. Regering bij het hof van St-James spoedig in de gelegenheid zal zijn om aan de wereld Amerika's toekomstige beginselen betreffende het zeerecht te doen kennen en te zeggen, of die beginselen ja dan neen de geheele strafloosheid der onder Amerikaansche vlag gepleegd wordende misdaden zullen waarborgen.

Hetzelfde blad behelst een reeks van beschouwingen over den heftigen toon, dien de Spaansche bladen ter zake van den slavenhandel aanslaan. „Hoewel lord Malmesbury's taal zeer scherp was, zegt het blad, zij was geregtvaardigd door de schandelijke wijze, waarop Spanje zijne plegtige verbintenis ten aanzien van den invoer van slaven op Kuba verbroken heeft. Zoo veel is zeker, merkt het blad verder op, dat, wanneer lord Mal-

mesbury heden den heer Dallas slechts een enkelen wenk geeft, dat Engeland zich in deze aangelegenheid onzijdig wil houden, Kuba in drie maanden tijds een Staat der Noord-Amerikaansche Unie zal zijn. Wij zullen de zaak in den grond beschouwen. Welk belang heeft Engeland bij de integriteit der Spaansche koloniën? Ons eenig belang bij die kwestie was sinds lang een zedelijk, geen stoffelijk belang. Ja, onze stoffelijke belangen waren regtstreeks in strijd met de politiek, welke wij ten guaste der menschelijkheid volgden. Kuba zou, in de handen van Amerikaansche burgers, een meer winstgevende markt voor ons worden dan het thans is. Ons handelsverkeer met het Amerikaansche Kuba zou uitgebreider worden dan met het Spaansche. Moet Kuba een slavenhoudend land blijven, dan zien wij het liever in Amerikaansche handen overgaan.“

Een voorwerp 't welk aan Mungo Park's reizen in Afrika herinnert, is op zeldzame wijze door luitenant Glover, die de expeditie van Barkie, langs de Westkust medemaakte, in veiligheid gebragt. Toen hij in een dorp kwam, waar Mungo Park het einde van zijn loopbaan vond, werd hij door een inbooring, een bejaard man, toegesproken, die hem een oud boek toonde, 't welk sedert vele jaren in zijn bezit was. Het was een werk met logaritmische tabellen, waarin Mungo Park's naam en kaartteekeningen van zijne hand gescheven waren.

De grijaart eischte er 20,000 cowries, (mosselschelpen) voor; maar die som was meer dan de luitenant bezat. Doch na eenige overweging haalde hij zijn mes uit den zak en vroeg den oude, wat hij van dat instrument dacht. Dat lokaas was voor den Afrikaan te verleidelijk, en voor een zakmes verkreeg de luitenant het boek.

De Theems, zegt een korrespondentie, is tegenwoordig niet alleen in ieders neus, maar ook in aller mond. De Indische bill, de kerken-belasting en de emancipatie der Joden worden achteruitgesteld voor de groote vraag: hoe zal men zich vrijwaren tegen den stank, dien de zilver-blanke Theems van den ouden goeden tijd langzaam door het hart van het mugtige Engeland verspreidt? Er is geen gebrek aan raadgevers; maar zij willen dat er ontzaggelijke sommen worden besteed. Gesteld, dat de ware Herkules van onzen tijd, het geld, te verkrijgen ware om dien Augiasstal schoon te vegen, dan ontstaat de quaestie tusschen stad en land of Londen op algemeene of stedelijke kosten in een staat van bewoonbaarheid zal gebragt worden. Wat te doen? Men redeneert veel over de Seine, haar helder water en zuivere oevers, maar men houdt daarbij niet in het oog dat het verkeer op den Theems n verhouding tot dat op de Seine staat als de Engelsche wereldhandel tot den handel der Franschen, terwijl Londen bij Parijs vergeleken, hoe groot de laatste stad ook zij, een Staat is.

Desniettemin schijnt het plan om langs de oevers der Theems kaden aan te leggen en den bodem van den stroom uit te diepen, een goed resultaat te zullen opleveren. Maar 't is slechts een halve maatregel; het groote vraagpunt en het bezwaar van uitloozingskanalen voor eene bevolking van omstreeks drie millioen blijven onopgelost. Evenwel is er een waarborg voor het welslagen der pogingen, die men zal aanwenden, in de theorie gelegen, dat in een welgeordende Staat de belangen der geregeerd wordenden en der regerenden hand aan hand gaan. Dezelfde stank, die de arme woningen van Vauxhall vergiftigt, hindert ook de aristokratie van Buckingham- en Westminsterpalace. — De beurs of het leven! roept vader Theems beiden huizen van het parlement toe.

STADS NIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 9 Julij.

GETROUWD (7 Julij): W. A. Molenkamp met J. P. D. Posters.

BEVALLEN (6 Julij): J. P. Rietsnijder, geb. Nipkens, Z.
OVERLEDEN (3 Julij): A. M. Griot, wed. C. M. van Ledden Hulsebosch, 82½ j. — P. Eygenhuys, 84½ j. — (4 Julij): J. van Bruggen, wed. P. Tribels, 52 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	55½	2/m. Livorno	39½
Zigt	56½	„ Napels	80
2/m. Bordeaux	55½	„ Petersburg	117
½/m. „	55½	6/w. Weenen	35
3/m. Madrid	237	„ Angsbürg	11
„ Cadix	239	„ Frankfort	11
„ Sevilla	236	2/m. Hamburg	35½
„ Bilbao	236	2/m. Londen	11.52½
„ Lissabon	40	Zigt	11.70
„ Porto	40	Rotterdam	½
2/m. Genes	45½		

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 8 Julij. België 2½ pc. 56g; 4½ pc. 99g; Nederland 79g; Nation. 80g; Spanje 1½ pc. 26½g; 3 pc. 88½g.

